

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fazekas Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Tündik Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen 5 000 000 forint kölcsön megfizetése iránt a Nyíregyházi Városi Bíróságnál 13.P.23 452/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.Pf.20 100/2007/7. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 100 000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá felhívásra az államnak 300 000 (háromszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati illetéket.

I n d o k o l á s :

A peres felek által aláírt 2000. augusztus 7. napján létrejött szerződés szerint a felperes 5 000 000 forint kamatmentes kölcsönt adott az alperesnek határozatlan időre. Az alperes ezt az összeget a munkahelyén a **C.** Rt.-nél befektette és 2000. augusztus 10-én az Rt.-vel kölcsönszerződést kötött, amely szerint az Rt. mint kölcsönvevő az 5 000 000 forint összegű kamatmentes kölcsönt 2000. december 31-éig visszafizeti. A felek között ebben az időben is bensőséges kapcsolat volt, amely utóbb megszakadt. A **C.** Rt.-vel szemben 2003. február 7. napján felszámolási eljárás indult.

A felperes 2005. szeptember 6. napján, majd szeptember 26. napján eredménytelenül hívta fel az alperest teljesítésre.

A felperes keresetében az alperest 5 000 000 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint nem jött létre köztük kölcsönszerződés, az 5 000 000 forintot a felperes kérésére abból a célból vette át, hogy azt a saját neve alatt, de a felperes részére munkahelyén a **C. Rt.**-nél befektesse.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a keresettel egyezően marasztalta azzal az indokkal, hogy a 2000. augusztus 7. napján létrejött kölcsönszerződés szerint az alperes 5 000 000 forint készpénzt vett át a felperestől és azt a szerződés felmondása ellenére sem fizette vissza.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása iránt, az alperes fellebbezett.

A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Részbizonyítás keretében meghallgatott **Ü. L.** tanúvallomását a per egyéb adataival egybevetve azt állapította meg, hogy az alperes a teljes bizonyítóerejű magánokirattal szemben az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének eredményesen tett eleget, mert a kölcsönszerződés ténylegesen a felperes és az időközben felszámolás útján jogutód nélkül megszűnt **C. Rt.** között jött létre.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatala, másodsorban új eljárás elrendelése érdekében - a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Ebben arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság alaptalanul változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét, mert figyelmen kívül hagyta személyes előadását és az okirati bizonyítékot, amelyet nem is indokolt meg, ugyanakkor a büntetőeljárás hatálya alatt álló szavahihetetlen személyek vallomását vette figyelembe. Kifogásolta dr. **G. A.** ügyvéd vallomásának bizonyítékként való értékelését, mert nem tekinthető érdektelennek. Sérelmezte, hogy **Ü. L.-t** a másodfokú bíróság érdektelennek tekintette annak ellenére, hogy nevezett és az alperes között szoros érdekazonosság állt fenn, mert vádlott társak egy jelentős súlyú bűncselekmény elkövetésében. Hivatkozott arra is nem bizonyított, hogy a kérdéses pénz megérkezett az **rt.**-hez, továbbá **Ü. L.** nem képviselhette az **rt.**-t, így közte és az alperes között létrejött kölcsönszerződés érvénytelen.

Az alperes ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Arra tévesen hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. §-át. A Legfelsőbb Bíróság

felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak igen kivételesen akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, iratellenes vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz. Az adott esetben ez nem állapítható meg. Az ügyben eljáró bíróságok a felek személyes nyilatkozatai, a tanúvallomások és az okirati bizonyítékok alapján a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti értékelésével megalapozottan utasította el a felperes keresetét.

Helytállóan állapította meg a bíróság jogerős ítéletében, az alperes bizonyította, hogy nem jött létre kölcsönszerződés a felperessel. Az alperes következetesen állította, hogy a perbeli összeget a felperes azért adta át részére, hogy az akkori munkahelyén - a C. Rt.-nél - befektesse, mert a szokásos mértéket meghaladó magasabb kamatot remélt.

Azok a tényállásbeli mozzanatok, mint a felperes részéről sem vitatott telefonbeszélgetések, amelyek során a felperes a pénz Ü-től való visszaszerzésének elmulasztásával vádolta az alperest (17/A/2.), valamint B. I. érintő ügylet, amelynél a tényleges kölcsönadó helyett az alperes nevében történt a kölcsönadás, amelyet nyilvánvalóan az motivált, hogy a felperes pénzügyi tranzakciói háttérben maradhassanak. A jogerős ítélet megalapozottságát támasztja alá dr. G. A. tanúvallomása, akitől a felperes - mint régi ismerősétől - kért tanácsot arra vonatkozóan, hogy egy bizonyos cégben lévő nagyobb összegű pénzét milyen eséllyel kaphatja vissza. A tanú tudott a felek kapcsolatáról, az alperes munkahelyéről, beosztásáról és a megbeszélés során arról is, hogy a felperes bizonyos ideig a kamatokat is megkapta (26. sorsz.). A tanú nyilatkozata szerint mindenki bízott abban, hogy az „Ü. L.” a pénzt vissza fogja fizetni. Ü. L. - beszélgetésük során - azt mondta „úgy gondolja, hogy a S. pénze az”. A tanú vallomását nem teszi aggályossá az a körülmény, hogy az alperes büntetőeljárásban képviselőjét ellátó védője, mert vallomása összhangban van a per egyéb adataival és a felperessel állt fenn húsz év óta személyes ismeretsége.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben nincs jelentősége, hogy Ü. L. az Rt.-nek aláírásra jogosult képviselője volt-e, annak viszont igen, hogy nevezett a másodfokú eljárásban történt meghallgatásakor határozottan állította, hogy az alperes a pénzt azzal adta át, hogy az a felperesé, aki kamatra szeretné befektetni. A felperes havi 200 000 forint kamatot kapott erre az összegre.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartja.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségeinek a megfizetésére, továbbá illetékfeljegyzési joga folytán az állam által előlegezett felülvizsgálati illeték megtérítésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése szerint.

, 2008. április 8.

. Kollár Márta sk. a tanács elnöke, dr. Róth Pálné sk. előadó bíró,
dr. Wellmann György sk. bíró.

Kovácsné

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok